

Kapitel 24

*Beløb til personlige fornødenheder**Til § 92*

Bestemmelsen viderefører med en mindre ændring § 5 a i sygehusloven, som senest ændret ved L 2003 383, jf. bilag, om beløb til personlige fornødenheder under længerevarende indlæggelse til visse persongrupper.

Dog foreslås det, at indenrigs- og sundhedsministeren får adgang til at fastsætte nærmere regler om, at sygehusvæsenet og tilknyttede institutioner udbetaler et beløb til personlige fornødenheder til personer, der ikke oppebærer pension eller anden indkomst under længerevarende indlæggelser, og at ministeren kan fastsætte beløbets størrelse.

Efter den gældende bestemmelse skal institutionen til pensionister, der under indlæggelse på institution under sygehusvæsenet ikke får udbetalt pension i henhold til § 46, stk. 1, i lov om social pension og § 45, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension mv., udbetale et beløb til personlige fornødenheder. Beløbet udgør 1.101 kr. pr. måned (2004 pris- og lønniveau.)

Til indlagte personer, der ikke er pensionister, og som må anses for plejepatienter eller i øvrigt skønnes uegnede til mere varig udskrivning til eget hjem, udbetaler institutionen et beløb til personlige fornødenheder af samme størrelse som det i sygehuslovens § 5 a, stk. 1, nævnte beløb. Der kan dog tidligst ske udbetaling, når de pågældende har haft en samlet indlæggelsestid på sygehus eller anden institution under sygehusvæsenet på 6 måneder ud over indlæggelsesmåneden regnet fra 1 1/2 år forud for indlæggelsen.

Til øvrige personer, der ikke er pensionister, og som har haft en længerevarende indlæggelse, kan der udbetales et beløb til personlige fornødenheder, hvor særlige forhold gør sig gældende.

Størrelsen af det til hver person udbetalte beløb kan ikke overstige det i sygehuslovens § 5 a, stk. 1, nævnte beløb. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om udbetalingen af beløb til personlige fornødenheder.

*Til afsnit VII**Svangerskabsafbrydelse og fosterreduktion**Til kapitel 25-28*

Lov om svangerskabsafbrydelse og fosterreduktion vil blive overført fra Justitsministeriet til Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Reglerne bliver i al væsent-

lighed videreført i lovforslaget, idet de beføjelser, der efter loven er tillagt justitsministeren, dog overføres til indenrigs- og sundhedsministeren.

Nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse om svangerskabsafbrydelse, cirkulære om behandling af sager om svangerskabsafbrydelse og i vejledning om svangerskabsafbrydelse.

Reglerne i kapitel 5 (§§ 16-22) om patienters medinddragelse i beslutninger finder ikke anvendelse i relation til svangerskabsafbrydelse og fosterreduktion. Patienters medinddragelse i beslutninger om svangerskabsafbrydelse og fosterreduktion er udtømmende reguleret i afsnit VII.

Reglerne i kapitel 7 (§§ 29-36) om selvbestemmelse over biologisk materiale finder ikke anvendelse i relation til svangerskabsafbrydelse og fosterreduktion.

Reglerne i kapitel 8 (§§ 37-40) om aktindsigt, i kapitel 9 (§§ 41-49) om tavshedspligt og videregivelse af helbredsoplysninger mv., i kapitel 10 (§ 51) om tolkebestand og i kapitel 11 (§ 52) om patientkontorer finder alle anvendelse i relation til svangerskabsafbrydelse og fosterreduktion.

Svangerskabsafbrydelse

Bestemmelserne om svangerskabsafbrydelse er i al væsentlighed en videreførelse af §§ 1-6, § 8 og §§ 10-12 i lov om svangerskabsafbrydelse og fosterreduktion. §§ 3 a, 3 b og 10 b blev indsat ved L 2003 435, jf. bilag, ligesom der i samme lov blev ændret i §§ 1-3, §§ 5-6, § 8 og §§ 10-12.

Det følger af forslaget § 93, at en kvinde som udgangspunkt har ret til svangerskabsafbrydelse (abort), hvis indgrebet kan foretages inden udløbet af 12. svangerskabsuge. Hvorvidt denne grænse er overskredet bestemmes på baggrund af kvindens oplysninger sammenholdt med et lægefagligt skøn på grundlag af en aktuell gynækologisk undersøgelse foretaget af en speciallæge i gynækologi og obstetrik samt en ultralydsundersøgelse.

Selv om 12-ugers grænsen er overskredet, kan abort foretages uden særlig tilladelse, hvis det af lægefaglige grunde er nødvendigt, fx for at afværge fare for kvindens liv, jf. § 94.

Uanset om 12. svangerskabsuge er udløbet eller ej, kræves dog tilladelse til abort, hvis kvinden på grund af sindssygdom, hæmmet psykisk udvikling, alvorligt svækket helbred eller af anden grund er ude af stand til at forstå betydningen af indgrebet, jf. § 99, stk. 2.

Ligeledes kræves tilladelse til abort for ugifte kvinder under 18 år, hvis forældremyndighedsindehaverne ikke samtykker, jf. § 100.